

הסגן והרופא

תצלום אחרון של סגנו של היטלר (מימין) ושל רופאו הפרטי (בעל הגולגולת הפרוסה). היטלר (מימין) ושל רופאו הגולגולת מימין זוהתה. באחד

עדראייה אחר היה הרברט זיידל. שי היה אז בן 15. חבר בהיטלר יוגננד. בשלישי למאי בעברו ליד תחנת להרט, ראה שתי גופות. באחת מהן זיהה את בורמן.

בשמיני במאי 1945 — יום הכניעה — הופיעו חיילים רוסיים בפני פקיד הדואר אלברט קרומנוף שעבד בסניף הדואר הקרוב להרט, הורו לו לקבור שתי גופות בסמוך.

קרומנוף לקח איתו שלושה עובדי-דור אר נוספים, יצא למקום.

העובדים חפרו בור, הכניסו לתוכו את שתי הגופות, כשראשה של האחת ליד רגליה של השנייה. אצל ד"ר שטומפגר, מצא קרומנוף את מיסמכיו, הודיע לאשתו של הרופא על מות בעלה. כן הכיר את הגופה השנייה.

וכך גם התגלו שרידי הגופות. לפני שלושה שבועות — 27 שנים לאחר שי קרומנוף קבר אותן, ובמרחק 20 מטר בלבד מהנקודה עליה הצביע לפני שבע שנים.

בזאת גם בא לסיומו גל של חיפושים בכל רחבי העולם. עד שנת 1965, כשיפורסם בשרטון מאמר על מותו, פורסמו 57 גרסות להיעלמותו של בורמן. הוא הפך לאגדה בכל חלקי העולם. האגדות שהופצו עליו הכניסו כסף רב לכיסיהם של המפיצים.

גם אחרי 1965 המשיכו להפיץ אגדות שונות על בורמן. ב-1966 גילו בברזיל נזיר בשם רולף סוננבורג, אשר כל גופו היה מכוסה בכתובות קעקע נאציות: צלבי קרס וסימני ס.ס. במאי 1967 נמצא בגווסטלה סיטי האי-

אחד גבוה והשני נמוך. זיהויו של ד"ר שטומפגר היה קל, נקבע על-ידי תצלום שיניו.

בקשר לבורמן היה הדבר קצת קשה יותר. לא היה קיים תצלום של מערכת שיניו, אלא רק ציור שנעשה על-ידי בלשקה. אחרי המלחמה, אלא שבלשקה מת עוד ב-1957. למרבה המזל, נותרה טכנאי שלו, אכטמן, בחיים: "הכל מתאים לציורו של בלשקה", אמר השבוע, "זוהי ליסתו של בורמן".

ההוכחה האחרונה: שבר קטן מעל עינה הימנית של הגולגולת: זכר לתאונת-דור כים שאירעה לבורמן.

לפוצץ

את הבונקר

7-1 במאי, 1945. היטלר כבר התא-הור בין התאבדות ובריחה. הצבא האדום נמצא כ-200 מטר מהבונקר. ב-16.40 רוצה בורמן לפוצץ את הבונקר

עבדו בקטע המינהרה בו עסקו בהנחת צינורות-מים חדשים — כאשר נתקלו ב"עצמות-אדם. המשטרה הוועקה מייד.

בעקבות השוטרים, הופיעו חוקרי המחקר לק הפוליטי של המשטרה הפדרלית. עריכת מת העצמות, שכללה גם שתי גולגולות, הוכנסה לשקית-פלסטיק כחולה. הועברו לאחד המכונים הפתולוגיים בעיר. לאחר ארבעה ימי בדיקות, הוצמד ל"אחת הגולגולות פתק קרטון מלבני: "מס' 24. זהות: מרטין בורמן".

בכך, התאשר חשדם של החוקרים — שהתעורר מייד עם גילוי הגולגולות: שכן עוד לפני 7 שנים, טען אורה גרמני כי ב"מקום זה קבר, לפני 27 שנים, את בורמן.

בעקבות הודעתו אז, נערכו הפירות ב"מקום. אך מאומה לא נמצא. עתה, התברר שאילו טרשו החופרים להרחיב קצת את היפשיהם, הו מגלים כבר אז את האמת: האיש טעה בעשרים מטר בלבד.

היה זה בשנת 1956, כאשר השבועון הגרמני שטרן דיווח כי בורמן ניסה לברוח מברלין, בסוף המלחמה. יחד עם

הפירר וסגנו

בשיא-התהלתם: משמאל לימין, היטלר, שלישי הצבאי, סגנו בורמן, והרמן גרינג, מפקד חיל-האוויר הגרמני. מאחר שגופתו של בורמן לא זוהתה, נפוצו אגדות אודותיו במשך 27 שנים, וחברות הסרטה ועיתונים רבים הגדילו הכנסותיהם בזכותן (ראה מדור קולנוע).

רופאו האישי של היטלר, ד"ר לודביג שטומפגר, אך שניהם נהרגו ונקברו. גובהו של שטומפגר היה 1.90 מטר. של בורמן — 1.68 מטר. כשבדקו העצמות שנמצאו עתה, התברר שהן היו שייכות לשני גברים — ב-22.00 יוצאת קבוצת קציני ס.ס. מה-

מקום הקבורה

בתחנת הרכבת-התחתית הברלינית, בה נתגלתה גופתו של בורמן. בצלב השחור מסומנת הנקודה עליה הצביע ב-1966 פקיד הבנק אלברט קרומנוף, אשר קבר את גופתו של בורמן במאי 1945, לפי הוראת חיילים רוסיים. החיילים לא ידעו את זהותה של הגופה האלמונית, ששכבה ברחוב הברליני הרוס. קרומנוף זיהה את המת. עתה, נתגלה השלד — במקום המסומן בצלב לבן.

כר חואן מרטינו, עליו נאמר שהוא בורמן. ב-1968 הודיע שימעות וינסטל, שבורמן חי בברזיל. ב-1971 חשב הבלש הורסט וון גלסנאפ מפרנקפורט שגילה את בורמן על האי הדני רונה, שם ביקר בזמנו בורמן.

ה"גילוי" הגדול האחרון של בורמן היה לפני כחודש, על-ידי ההונגרי לדיסלס פאראגו. במשך שבוע הקדיש לו העיתון האנגלי דיילי אקספרס את עמודיו הראשונים. הוא סיפר את הרפתקתו הנועזת וזאת בחיפושיו אחרי בורמן — והרוויח מהסיפור כסף רב. עבור הספר שהיה צריך לפרסם קיבל דמי קדימה בסך של 700.000 ל"י. דיילי אקספרס העלה את תפוצתו ב-10%. עיתונים ושבועונים ב"כל העולם החלו שוב לכתוב על הנושא. ביום בו גילו את שילדתו של בורמן, בא פאראגו לגרמניה כדי למכור שם את סיפורו. אותו הציע גם לשרטון תמורת 80 אלף מארק.

בונקר ביניהם גם בורמן וד"ר שטומפגר. הם מגלים שהרחובות חסומים. יחידת שיריוניות גרמנית מנסה לפרוץ את הכי"תור הרוסי. בורמן מנסה לעלות על שירי יונית. המפקד משליך אותו, כי הרכב מלא פצועים. בורמן מתחיל לצעוד אחרי הטנק. הטנק נפגע באש הרוסיים. סיפר עד ראיה — ארתור אקסמן, מנ"היגהנוער של היטלר — שהיה באותה קבוצה של קצינים: "אחרי שהטנק נפגע החליט בורמן לחד זור לפרידריכשרטסה. בדרך, הוא הסיר מי כתפיו את הדרגות שלו". בורמן וד"ר שטומפגר הגיעו לתחנת הרכבת התחתית להרט, שם גילו שהם מוקפים. הם פיצחו את שפופרות הצינור קאלי שבין שיניהם, מתו תוך שניות. אקסמן ושלישו ראו את שתי הגופות למחרת בבוקר. בברלין הבווערת, לא מיהר רו לקבור גופות: "לא היה קשה להכיר את בורמן", סיפר אקסמן. "היכרתו אותו".